

عنوان مقاله:

تحلیل فقهی-اجتماعی مشاغل ممنوعه زنان در فقه امامیه

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی «نامه فرهنگ و ارتباطات»، دوره 4، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

محمدحسین رحمتی - محقق خانواده و طلبه سطح چهار مرکز تخصصی فقه و علوم اسلامی قم

خلاصه مقاله:

توجه به اصول حاکم بر شخصیت زن، تفاوت‌های زیستی، رفتاری و اقتصادی میان زنان و مردان، سبب میشود، در اندیشه دینی با وجود آنکه اشتغال به عنوان یک حق برای زنان محسوب میگردد، اما وجود این تفاوت‌ها آثار و تبعات خود را در حقوق و تکالیف آنان برجای گذارد و موانعی در برخی مشاغل آنان ایجاد نماید. لذا ارائه تصویری صحیح از حقوق و نحوه مشارکت بانوان در عرصه اجتماع با تأکید بر انطباق آن بر آموزه‌های اصیل دینی، از نیازهای مبرم دنیای امروز است. این پژوهش که با روش کتابخانه‌ای (اسنادی) انجام شد، پس از بررسی مبانی فقهی اشتغال زنان به این نتیجه می‌رسد که شاغل بودن زنان در اسلام از لحاظ فقه تا زمانی که منع خاصی وارد نشده باشد، اشکالی ندارد و ممنوعیت قانون گذار در به کارگیری زنان در برخی مشاغل مثل مرجعیت دینی و قضاوت، به معنای تفکیک و تبعیض جنسیتی میان زن و مرد یا محروم کردن زنان از حقوق اجتماعی نبوده، بلکه موهبتی جهت حفظ ارزش‌های اخلاقی، تحکیم بنیان خانواده و مراعات شرایط جسمی و روحی بانوان است.

کلمات کلیدی:

اشتغال زنان، مبانی فقهی، ممنوعیت، قضاوت، تحلیل اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1562935>

